

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17Csp/97/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119464668
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:6119464668.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, v zastúpení Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., pobočka kancelárie a adresa pre doručovanie: Teplická 7434/147, Piešťany, sídlo 1.mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679 proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, v právnom zastúpení Advokátska kancelária Gabriel Orлік, s.r.o., so sídlom Žitavanská 20, IČO: 36 858 722, o zaplatenie sumy vo výške 3.654,94 s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd ukladá žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.226,76 eur spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 9.12.2018 až do zaplatenia, ktorú súd povoľuje žalovanej splácať v splátkach vo výške 70 eur mesačne a to vždy do 15-teho dňa v mesiaci, počnúc prvou splátkou nasledujúcou po právoplatnosti rozhodnutia, pod stratou výhody splátok na účet žalobcu.

II. Súd žalobu vo zvyšku uplatneného nároku zamietá.

III. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 34 %, ktoré je povinná zaplatiť žalovaná.

IV. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa predmetnou žalobou prostredníctvom právneho zástupcu domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 3.654,94 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.3536,59 eur počnúc od 09.12.2018 až do zaplatenia.

Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dňa 12.11.2015 Úverovú zmluvu č. 4511117727, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Na základe predmetnej úverovej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 4.840,00 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach po 104,58 eur. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácala, napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatila v dôsledku čoho došlo k ukončeniu zmluvy dňa 23.11.2018 a žalobca pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a žalovanú vyzval k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok.

Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaná ku dňu podania žaloby celkovo uhradila sumu 3613,24 Eur a v súčasnej dobe voči žalovanej evidujú dlh vo výške 3.654,94 eur, ktorý pozostáva z istiny vo výške

48,14 eur, z úroku vo výške 118,36 eur, zo zosplatení istiny vo výške 3.488,45 eur (táto suma predstavuje len istinu splátok po zosplatnení za 37.-84).

2./ Súd prvej inštancie v predmetnej veci rozhodol rozsudkom sp.zn. 17Csp/97/2020 – 153, zo dňa 19.10.2021, ktorým žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a to z dôvodu, že mal za to, že žaloba uplatnená žalobcom bola podaná po márnom uplynutí premlčacej doby, čiže považoval predmetnú pohľadávku za premlčanú v celom rozsahu .

Voči predmetnému rozsudku bolo podané odvolanie a Krajský súd v Nitre, Uznesením sp. zn. 7CoCsp/12/2022-205, zo dňa 31.03.2023 ako odvolací súd, rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie .

3./ Krajský súd v Nitre vo svojom zrušujúcom uznesení vyslovil právny názor, že žalovaná sa dostala do omeškania až v roku 2018, a to so splátkami 29 (termín splatnosti 15.04.2018), 30 splátka (termín splatnosti 15.05.2018) 31 (termín splatnosti 15.06.2018) a následne zostali vôbec neuhradené splátky 32 a 33, preto bola žalovanej zaslaná výzva na úhradu omeškaných splátok zo dňa 04.09.2018, ktoré bola upozornená na zosplatnenie celého úveru, ak ihneď nedôjde k úhrade sumy 280,90 eur.

Ako vyplýva z prehľadu zúčtovania platieb žalovanej žalobcom, žalovaná ako poslednú uhradila splátku číslo 31 splatnú 15.06.2018 a to dňa 06.09.2018. Keďže ďalšia splátka číslo 32 so splatnosťou 15.7.2018 a nasledujúce až po splátku číslo XX, splatnú dňa 15.11.2018, zostali zo strany žalovanej neuhradené (tieto uhradila až po 2019) žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru listom zo dňa 23.11.2018.

Ďalej vo svojom rozhodnutí uviedol, keďže premlčacia doba začne plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie, ktorej sa stal splatným, v danej veci začala plynúť premlčacia doba odo dňa 16.10.2018 a uplynula 16.10.2021, žaloba však bola podaná na súd dňa 16.12.2019 preto je zrejmé, že nedošlo k uplynutiu premlčacej doby.

Vzhľadom na to, že odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za dôvodné a súd prvej inštancie sa v predmetnej veci nezaoberal uplatneným nárokom a neprihliadol na námietky žalovanej v ďalšom konaní, je potrebné sa s týmito námietkami vysporiadať.

4./ Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

5./ Súd v zmysle intencií Krajského súdu v predmetnej veci nariadil termín pojednávania.

6./ Právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd predmetnú vec pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti a preto súd prvej inštancie postupoval v zmysle § 180 Csp a pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu .

7./ Právny zástupca žalovanej v rámci procesnej obrany uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre, aj keď si vedomý toho, že je tento súd týmto rozhodnutím viazaný. Podľa výkladu KS NR by bolo na ľubovôli veriteľa, kedy upozorní veriteľa na zosplatnenie. Mám za to, že posledná veta na štvrtej strane rozhodnutia KS NR je v rozpore s prvou vetou na strane 5 tohto rozhodnutia, pričom v tomto konkrétnom prípade majú na jednej strane právo veriteľa zosplatniť úver spolu so zákonným ustanovením § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a na druhej strane máme ochranu dlžníka spotrebiteľa, aby si veriteľ svojvoľne nepredlžoval zosplatnenie úveru a tým aj plynutie premlčacej doby.

Nie je zrejmé, prečo odvolací súd určil splátku č. 32 ako tú, od ktorej začína plynúť premlčacia doba, keď aj dátumy uvedené v bode 9 rozhodnutia KS NR nie sú v súlade so zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Naopak je zrejmé, že žalovaná sa dostala do omeškania už so 6 a 7- ou splátkou a podľa jeho názoru od toho dátumu malo byť, tak by sa malo počítat' premlčanie. Pri tomto poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne 5Co/233/2016. V prípade tohto premlčania by došlo k strate nároku a tým aj k zamietnutiu tejto žaloby tak, ako to po celý čas tvrdí.

V prípade, že sa súd prvej inštancie s týmto tvrdením nestotožní, poukazuje na neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve a teda aj na tú skutočnosť, že v prípade neprijateľných zmluvných podmienok sa má za to, že finančné prostriedky sú poskytnuté bezúročné a bez poplatkov v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom k dátumu podpisu zmluvy. Osobitne poukazuje na nasledovné neprijateľné zmluvné podmienky.

S poukazom na § 9 ods. 2 písmeno f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď dojednanie doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru tak, ako je uvedené v bode 41 zmluvy je v rozpore s týmto ustanovením a to s poukazom na odôvodnenie napríklad rozhodnutie Okresný súd Vranov nad Topľou

7C/309/2015, tak isto poukázal na rozpor zmluvy s § 9 ods. 2 písmeno l), keď z tohto vyplýva, že v zmluve nie je samostatne špecifikovaná výška istiny úrokov a iných poplatkov a je uvedená len celková výška mesačnej splátky v bode 31 zmluvy. Poukázal na rovnaké rozhodnutie ako je vyššie uvedené. Tak isto poukázal na rozpor s tým, že v zmluve nemajú byť dohodnuté poplatky za služby, ktoré sú dohodnuté v splátke, ktoré nie sú nevyhnutné a spotrebiteľ ich nepotrebuje, tu poukazuje na bod 44, 46 a 58 resp. ustanovenie pod bodom 58 zmluvy, pričom tieto poplatky sú v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a to aj s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu Žilina 6Co/64/2016.

Tak isto má za to, že je v zmluve nesprávne vypočítaná RPMN vzhľadom k výške úveru a tak isto je táto RPMN určená vyššie ako by v súlade s usmerneniami a zákonnými ustanoveniami mala byť, teda rozpor bodu 34 zmluvy so zákonom o spotrebiteľských úveroch.

Tak isto poukazuje aj na to, že v tomto vzťahu bola určená nízka bonita.

Pri porušení týchto ustanovení by úver mal byť bezúročný a bez poplatkov a tu poukazuje aj na to, že aj z listinného dôkazu, ktorý predložil žalobca vyplýva, že žalovaná zaplatila viac ako 1 vicu z poskytnutého úveru. Takže, ak by súd nerozhodol alebo teda nestotožnil sa s tým, že nevzhliadne námietku premĺčania za dôvodnú, navrhuje, aby rozhodol tak, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov.

Posledná vec, ktorú by chcel uviesť je, že žalovaná nemá v súčasnosti dostatok finančných prostriedkov, ale dostala sa do toho preto, lebo nastali nepriaznivé skutočnosti v rodine, teda nedostala sa touto situáciou vlastnou vinou, poukazuje na to, že jej manžel je ležiaci, z dôvodu jeho nepriaznivého zdravotného stavu a ona sa o neho 24 hodín stará a všetky finančné prostriedky, ktoré teda sú malé aj z tohto dôvodu, pretože nemôže pracovať, navrhuje, aby z dôvodu hodných osobitného zreteľa určil splácanie v splátkach, pričom podľa informácií od mojej klientky je schopná platiť 50 až 70 eur.

8./ Súd podľa § 181 ods. 2 CSP určil, že je nesporné, že došlo k uzavretiu úverovej zmluvy a pri skúmaní základných obligatórnych oblastí, spornou je len výška RPMN. Predmetná zmluva obsahuje náležitosti ohľadom výšky splátky a doby splácania splátky. Predmetnú zmluvu vyhodnotil za bezúročnú a bezpoplatkovú a to vzhľadom na absenciu RPMN.

9./ Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu a vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložili strany sporu a z ktorých považoval za preukázané nasledovné skutočnosti.

9a./ Medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 12.11.2015 uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 4511117727, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý bezúčelový úver v celkovej výške 4.840,00 eur, ktorý mala žalovaná uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 104,58 eur a to do 15 dňa v poslednom mesiaci po dobu 84 mesiacov po poskytnutí úveru.

V bode 41. termín konečnej splatnosti je uvedené, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové čísla dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka.

9b./ Ďalej nebolo sporné, že si strany dohodli v zmluve ročnú úrokovú sadzbu vo výške 18,84 %, RPMN vo výške 20,07%, odplatu vo výške 18,84 % priemernú RPMN vo výške 15,44%, pričom termín konečnej splatnosti bol 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15.dňa v poslednom mesiaci. Zároveň sa dohodli, že celková čistka, ktorú má zaplatiť predstavuje sumu vo výške 8.784,72 eur.

9c./ Z úverových zmluvných podmienok vyplýva, Hlava 6 § 3a, že v prípade, ak sa žalovaná oneskorí s platením aspoň dvoch splátok alebo oneskorí s platením jednej splátky, dlhšia ako tri mesiace, musí celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru).

9d./ Žalovaná bola prípisom zo dňa 23.11.2018 zo strany žalobcu vyzvaná k splateniu celého úveru, pričom doručenie výzvy žalobca predložil poštovým hárkom.

9e./ Z výpisu konta úhrad a platieb žalovanej bolo zistené, že žalovanej bol bankovým prevodom poskytnutý úver vo výške 4.840,00 eur, pričom z predmetného úveru doposiaľ uhradila celkovú čiastku vo výške 3.613,24 eur, pričom do omeškania sa dostala s prvou splátkou a to so splátkou č.6, splatnou dňa 15.05.2016, ďalšou splátkou č. 9 splatnou dňa 15.08.2016 a následne to boli splátky č.11,26, 29, 30, pričom dňa 23.11.2018 bola vyhlásená splatnosť predmetného úveru.

Žalobca tvrdil, že do výraznejšieho omeškania sa žalovaná dostala s úhradou 29. mesačnej splátky, ktorej splatnosť nastala 15.4.2018, avšak uhradená bola až dňa 06.07.2018. Od tohto momentu bola žalovaná v neustálom omeškaní s tromi mesačnými splátkami .

K zosplatneniu zmluvy však žalobca podľa ÚZP Hl. 6 § 3 písm. a) pristúpil až 23.11.2018, kedy už bola žalovaná v omeškaní s viac ako tromi splátkami.

10./ Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona.

11./ Podľa § 52 odsek 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12./ Podľa § 9 ods. 2 písmeno f., k. a l., ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

13./ Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a §10 ods. 1 a d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14./ Podľa ods. 2 vyššie cit. zák. ustanovenia , ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

15./ Podľa § 53 odsek 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16./ Podľa § 53 odsek 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

17./ Podľa § 559 ods.2 Obč. zák., dlh musí byť splnený riadne a včas.

18./ Podľa § 517 ods.1 Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

19./ Podľa § 517 odsek 1 vety prvej Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

20./ Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmlúv, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21./ Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

22./ Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. 31. Podľa § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

23./ Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba podaná žalobcom je z časti dôvodná .

24./ Predmetom sporu bolo zaplatenie žalovanej sumy vo výške 3.654,94 eur , ktorá pozostáva z istiny vo výške 48,14 eur (splátky č. 32. – 36), z úrokov vo výške 118,35 eur (úrok splátok č. 32. – 36.) a zosplatennej istiny vo výške 3.488,45 eur, pričom táto suma predstavuje splátky po zosplatení a to 37. – 84.

25./ Právny zástupca žalovanej v rámci procesnej obrany argumentoval tým, že predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkový a to práve s poukazom na § 9 ods. 2 písmeno f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď dojednanie doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru tak, ako je uvedené v bode 41 zmluvy je v rozpore s týmto ustanovením, tak isto poukázal na rozpor zmluvy s § 9 ods. 2 písmeno l), keď z tohto vyplýva, že v zmluve nie je samostatne špecifikovaná výška istiny úrokov a iných poplatkov a je uvedená len celková výška mesačnej splátky v bode 31 zmluvy.

Taktiež argumentoval tým, že je v zmluve nesprávne vypočítaná RPMN vzhľadom k výške úveru a tak isto je táto RPMN určená vyššie ako by v súlade s usmerneniami a zákonnými ustanoveniami mala byť, teda rozpor bodu 34 zmluvy so zákonom o spotrebiteľských úveroch a zároveň poukázal na to, že v tomto vzťahu bola určená nízka bonita.

Vzhľadom na vznesené námietky právneho zástupcu žalovanej súd podrobil predmetnú zmluvu o úvere ex offio prieskumu, či predmetná zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch účinné v čase uzavretia predmetnej zmluvy.

26./ Čo sa týka namietanej absencie náležitostí v zmysle 9 ods. 2 ZSÚ a to písmeno f) doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru súd uvádza , že z vyhotovenia zmluvy o pôžičke, z ktorej žalobca uplatňuje svoj nárok vyplýva, že žalovaná svojím podpisom vyhlásila, že sa dostatočne oboznámila so všetkými ustanoveniami týkajúcimi sa nižšie uvedených finančných služieb a porozumela im.

Súd vzhľadom na vznesenú námietku predmetnú zmluvu podrobil kontrole, či zmluva obsahuje náležitosti upravujúce v § 9 ods. 2 a to konkrétne písm. f), pričom zistil, že predmetná Zmluva obsahuje vymedzenie výšky splátky 104,58 €, počtu splátok 84, konečnú splatnosť 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.

Zároveň za zmluvných podmienok dohodnutých medzi stranami sporu a to konkrétne v bode 41. termín konečnej splatnosti je uvedené, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové čísla dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka

Z uvedených podmienok jednoznačne plynie, že v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok prvá splátka bola splatná 31.12.2015 a ďalšie splátky boli splatné vždy 15. deň v nasledujúcom mesiaci a to po dobu 84 mesiacov , pričom sa žalovaná zaviazala predmetný úver splácať po dobu siedmich rokov, že splatnosť poslednej splátky mala nastať dňa 15.11.2022

Na základe takto zistených skutočností súd má za to, že spotrebiteľ v tomto prípade žalovaná mala možnosť bez akýchkoľvek ťažkostí dátumy splatnosti identifikovať a o tom, že na strane žalovanej nedošlo k vzniku pochybností o čase a termínoch splatnosti dlhu vyplýva aj z prehľadu splátok a úhrad dlhu ňou realizovaných (č. I. 26 súdneho spisu), ktoré splátky riadne splácala k 15. dňu v mesiaci.

Na základe uvedených skutočností súd má za to, že námietka vznesená právnym zástupcom žalovanej, že v predmetnej úverovej zmluve absentuje jedna z obligatórnych náležitostí v zmysle 9 ods. 2 a to

písmeno f) ZSÚ nie je dôvodná, nakoľko doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru vyplývajú jednak zo samotnej zmluvy ako aj zo zmluvných podmienok, ktoré boli súčasťou zmluvy a s ktorými sa žalovaná oboznámila, čo potvrdila svojim podpisom.

27./ Čo sa týka ďalšej námietky vznesenej právnym zástupcom žalovanej a to, že v predmetnej úverovej zmluve okrem písmena f) absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť, pričom poukazoval na § 9 ods. 2 písmeno k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Čo sa týka aj tejto námietky, súd predmetnú zmluvu podrobil kontrole, či spĺňa podstatné náležitosti aj v tejto časti, pričom uvádza, že vychádzajúc z účelu Smernice a ust. § 9 ods.2, písmeno k) zák.č.129/2010 Z.z. súd prvej inštancie uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsahovali číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky.

Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č.129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

Uvedený záver je vyslovený aj v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017.

Z uvedeného má súd za to, že argumentácia právneho zástupcu žalovanej, že v predmetnej úverovej zmluve absentuje aj ust. § 9 ods. 2, písmeno k) zák.č. 129/2010 Z.z. je nedôvodná a súd prvej inštancie má za to, že predmetná zmluva obsahuje namietanú náležitosť ustanovenej zákonom.

28./ K námietke ohľadom nesprávne určenej výške RPMN a k celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (k)., súd prvej inštancie uvádza, že v predmetnej zmluve si strany sporu dohodli výšku RPMN 20,7 %.

29./ Súd prvej inštancie podľa interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky zistil, že pri výške úveru 4.840,- eur a počte splátok 84 a dátumu čerpania úveru, tak ako je uvedené v zmluve, výška RPMN predstavovala 19,07% a nie výšku 20,70%, pričom súd dáva do pozornosti, že v čase poskytnutia úveru RPMN bola vo výške 15,37%, čiže takýmto výpočtom bolo jednoznačne preukázané, že výška RPMN je väčšia, z čoho vyplýva, že je v neprospech spotrebiteľa.

30./ Súd vychádzajúc zo zmyslu a účelu právnej úpravy, ktorý popísal vyššie, práve nesprávne uvedenie RPMN má rovnaký následok ako jej neuvedenie, a teda má sa za to, že zmluva ročnú percentuálnu mieru nákladov neobsahuje. Iba uvedenie správnej výšky RPMN si plní svoj účel pravdivo informovať spotrebiteľa o podmienkach úverovej zmluvy.

Uvedenie nesprávneho údaj o RPMN je skutočnosťou, ktorá nemôže byť na ťarchu spotrebiteľa a je práve na dodávateľovi ako profesionálne vystupujúcom subjekte, ktorého povinnosťou je konať s odbornou starostlivosťou tak, aby spotrebiteľa nezavádzal a poskytol mu pravdivé informácie o poskytovanom úvere.

RPMN je podľa preferencie zákonodarcu natoľko dôležitým údajom pre spotrebiteľa, že jej neuvedenie sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

Ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške, je to v neprospech spotrebiteľa. Predmetný úver bol spotrebiteľom poskytnutý bankou a spotrebiteľ mohol, teda očakával riadnu odbornú starostlivosť banky pri postupe s poskytnutím úveru.

Súd prvej inštancie dospel k záveru, že RPMN, ktorá je síce v zmluve v súdnej veci uvedená, je uvedená nesprávne.

Podľa názoru súdu je irelevantné, či výška RPMN bola uvedená v nižšej alebo vyššej výške oproti skutočnej RPMN, podstatné je, že nebola uvedená správne, čo má za následok, ako by uvedená nebola a preto z uvedených dôvodov súd prvej inštancie považuje úver poskytnutý žalovanej žalobcom za bezúročný a bez poplatkov a to práve pre chýbajúci správny údaj o výške RPMN z čoho vyplýva, že

žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatkov ale len na vrátenie poskytnutého úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej.

Súd uvádza, že postačuje absencia čo i len jednej z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a predmetný úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkov, pričom nesprávne a v neprospech spotrebiteľa bola uvedená aj výška úrokovej sadzby.

31./ Na základe toho, že súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov, žalobca ktorý je v konaní aktívne vecne legitimovaný nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru ani žiadnych poplatkov, ale len nárok na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej.

Žalovanej zo strany žalobcu bola poskytnutá finančná čiastka vo výške 4.840,- EUR, pričom žalovaná na predmetnom úverovom prípade, čo nebolo sporné, uhradila doposiaľ celkovú čiastku vo výške 3.613,24 eur a preto súd zaviazal žalovanú na úhradu zostatku z poskytnutej sumy vo výške 1.226,76 eur a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Zároveň súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, ktoré mu patria zo zákona a to v zákonnej výške 5 % ročne zo sumy 1.226,76 eur počnúc od 09.12.2018 až do zaplatenia.

32./ Súd zároveň povolil žalovanej predmetnú dlžnú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 70,- eur mesačne, nakoľko zohľadnil skutočnosť tvrdenú právny zástupcom, že žalovaná v súčasnej dobe nemá dostatok finančných prostriedkov, stará sa o manžela, ktorý je ležiaci, z dôvodu jeho nepriaznivého zdravotného stavu sa oňho stará po dobu 24 hodín sa nemôže riadne zamestnať a peniaze, ktoré dostanú minul na svoje živobytie.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody súd žiadosti o povolenie predmetného úveru splátkach splácať v splátkach vyhovel avšak pod následkom straty výhody splátok, t.j. že ak žalovaná poruší platobnú disciplínu a bude v omeškaní čo i len s jednou splátkou, stane sa splatným celý dlh.

33./ Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca sa domáhal zaplatenia celkovej sumy vo výške 3.564,94 eur (100%), súd mu priznal sumu vo výške 1.226,76 eur (33 %), vo zvyšku (67,00,%) žalobu zamietol. Nakoľko miera úspechu žalobcu predstavuje 34,00 % (67,00% - 33,00%), v takejto miere mu súd priznal aj náhradu trov konania.

34./ Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP) .

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.